

Entrevista a Miquel Pujol

per Marçal Abella Brescó i Robert Queral i Roure

En aquesta ocasió tenim entre nosaltres un dels millors creatius dins del món del dibuix i de la il·lustració europea. És un enamorat del cinema d'animació i sobretot de les pel·lícules clàssiques de Disney. Miquel Pujol és el director i creador de la sèrie *10 + 2* que s'ha pogut veure a TV3, i, a part d'altres projectes, de la pel·lícula d'animació *10 + 2 El gran secret*, que va arribar a ser finalista als Premis Goya 2001.

Pregunta. Quina és la primera pel·lícula de dibuixos animats que recorda haver vist?

Resposta. La veritat és que la primera pel·lícula no ho sabia dir perquè les he vistes totes tantes vegades! Ja se m'ha oblidat, però bé, en els anys 50, *La dama y el vagabundo* em va marcar bastant.

P. De ben petit sempre havia volgut ser dibuixant?

R. Jo penso que sí. Quan era molt petit començava a dibuixar a les rajoles de casa, rajoles velles de casa de pagès, i em recordo que amb guixos anava dibuixant.

P. Quins van ser els seus inicis com a professional?

R. Els inicis van ser quan vaig començar a col·laborar en còmics de Disney. Havia fet alguna cosa de publicitat, havia treballat amb alguna editorial, però en la part de publicitat, que no m'agrada gens. Aleshores vaig buscar dibuix animat, però em resultava molt difícil, en aquell temps, trobar feina a Barcelona per la qual cosa

vaig començar a fer còmic de Disney.

P. On va adquirir els coneixements necessaris per poder fer una pel·lícula de dibuixos animats?

R. Mirant per aquí i per allà, perquè tampoc no vaig tenir l'oportunitat directament de treballar per a la Disney. El que passa és que vaig anar col·laborant amb alguns estudis de dibuix animat a Barcelona, que en aquells moments feien publicitat, i d'aquesta manera em vaig anar introduint en aquest món.

"Acció és una paraula molt ràpida amb un recorregut molt llarg"

P. Què és Acció?

R. Acció. Doncs és una paraula molt ràpida amb un recorregut molt llarg. Acció és l'empresa on treballem nosaltres. Hi vàrem començar fa uns anys intentant tirar endavant alguna cosa de dibuix animat. Està sent molt laboriós el fet de tirar endavant un estudi amb una infraestructura cada cop més gran, i més de dibuix animat, que aquí a Espanya i a Barcelona és molt difícil de portar a terme.

P. Quines són les principals realitzacions de la productora Acció?

R. Bàsicament el *10 + 2* perquè fa 10 anys que estem amb això. Esperem que s'acabi aviat. Ara estem enllestint els 52 capítols, hem acabat la pel·lícula, tenim l'especial de Nadal i també hem

col·laborat amb altres llargmetratges de fora.

P. Quins són els tràmits a seguir des que hi ha la idea fins a acabar una pel·lícula?

R. Creure en el projecte que tens entre mans i després perseguir els inversors. Aquest darrer és un dels més laboriosos.

“Els productors es deixen guiar pel que té èxit actualment i cal partir de la base que una cosa nova els fa por”

P. Costa molt que l'inversor cregui en el producte que se li ofereix?

R. Alguns cops costa una mica perquè els inversors o productors el que veuen no encaixa massa amb els temes que hi ha actualment en el panorama de dibuix animat. Normalment els productors es deixen guiar pel que té èxit actualment, el que funciona. L'esquema s'ha de seguir per la línia que funciona i partir de la base que una cosa nova els fa una mica de por.

P. La idea de fer una sèrie i posteriorment una pel·lícula basada en els nombres, d'on va sorgir?

R. Inicialment va sorgir del fet que no hi havia material didàctic per a nens per a televisió. Nosaltres, el meu germà i jo, érem molt innocents en aquella època. Intentàrem fer una sèrie didàctica per a *crios* i el que ens va demostrar *a posteriori* és que la part didàctica a les televisions els importa poc. Aleshores, vam deixar

“Les sèries didàctiques a les televisions els importen poc”

endarrere la part didàctica per entrar en una part més lúdica, tot i que molts nens han après a comptar amb la sèrie.

P. Quants dibuixos han estat necessaris per a la

pel·lícula *10+2. El gran secret*?

R. Em sembla que uns vuitanta mil, a part d'uns vuit-cents fons.

P. I quantes persones han estat necessàries per realitzar tot aquest treball?

R. Vàrem començar amb vuit persones i ara, amb el llargmetratge, vàrem acabar sent unes dues-centes persones. No sols dibuixants, tots, inclosos els músics.

P. Quin paper té la informàtica a les seves pel·lícules?

R. Nosaltres vàrem començar els primers tretze capítols amb el sistema tradicional perquè en aquells moments encara no havia sortit el sistema de pintar i el de filmar per ordinador. Després, en aquests deu anys, ha anat canviant i amb el llargmetratge hem aplicat tres minuts de 3D, el que és la part inicial de la pel·lícula, perquè volíem fer una mica d'experiment per saber fins on podíem arribar amb el 3D i si ens podia donar bon resultat.

P. La música també és una part important de les produccions. Quines són les màximes dificultats a l'hora de conjuminar música i dibuixos?

R. Sempre he pensat que la música és el cinquanta per cent de la pel·lícula. Aleshores, el que vam estar buscant era uns músics que poguessin donar-li forma i vida als personatges perquè ells necessitaven bellugar-se amb la música. Tenim dos compositors que des dels inicis han col·laborat amb nosaltres, que són de Cerdanyola, el Manel i el Rudi, que són de Quadrofenia, i ells varen començar a fer la banda sonora de la pel·lícula.

P. Els músics que treballen en aquest tipus de pel·lícules han de tenir una sensibilitat especial?

R. La música de banda sonora per a dibuixos animats és molt complexa. Es requereix entrar dins de la història, donar-li les inflaccions amb els personatges, amb les seqüències del tipus que siguin, hi ha molta varietat de color dins de la banda sonora. Per sort, nosaltres, amb els músics que tenim i que abans comentava, vam estudiar molt les pel·lícules de Disney, sobretot les antigues, les dels anys 60.

Es varen involucrar molt dintre del projecte i pensem que aquest fet, juntament amb la seva professionalitat, va aconseguir una molt bona banda sonora.

P. Les seves pel·lícules han estat finalistes i premiades en diferents certàmens arreu del món. Quins són els més importants?

R. El primer premi el vàrem tenir a El Caire. Després, amb l'especial de Nadal, vam ser finalistes dels Emy de fa dos anys. Amb el mateix especial de Nadal vam guanyar el premi del festival de Nova York, la medalla de plata. I amb el llargmetratge hem estat finalistes del festival de Chicago. Hem guanyat el primer premi del festival de Houston i també hem resultat finalistes als Goya.

P. Quina importància tenen els premis en el món de l'animació?

R. Els premis el que fan és que estiguis satisfet del que has aconseguit. D'alguna manera és un reconeixement que si per altra banda no et tenen en compte, en tenir un premi demostra que no vas mal encaminat en el projecte que estàs fent, és com una vàlvula d'oxigen que et fa respirar per tirar més endavant. També obre camins perquè et dóna a conèixer. Ens arriba feina de fora del

país i és una feina important i aquesta no marxa als països asiàtics, perquè la major part de produccions que ara es fan a Europa i als Estats Units, tot el que fa referència a dibuixos, ho porten a Àsia.

P. Creu que les administracions tenen suficient consideració cap al cinema d'animació si el comparem amb el cinema tradicional?

R. Per a l'audiovisual, crec que ara és un bon moment. Aquí a Catalunya s'estan fent molts convenis de cara a tenir més ajudes i que el dibuix animat tingui més suport. Amb el conveni signat amb TV3 i Cultura hi ha un bon camí perquè el dibuix animat fet aquí, i repeteixo fet aquí, tingui un bon suport.

P. En les seves pel·lícules emeses fora del nostre país, quin idioma utilitza, el català i després la dobla a l'idioma del lloc on es visualitza?

R. Nosaltres vam començar la pel·lícula amb uns inversors alemanys que creien amb el producte i evidentment totes les locucions les vam fer en anglès perquè era el que demanava el productor. A

posteriori, quan es va acabar la pel·lícula, es va doblar al català i al castellà, per la qual cosa la tenim en tres idiomes.

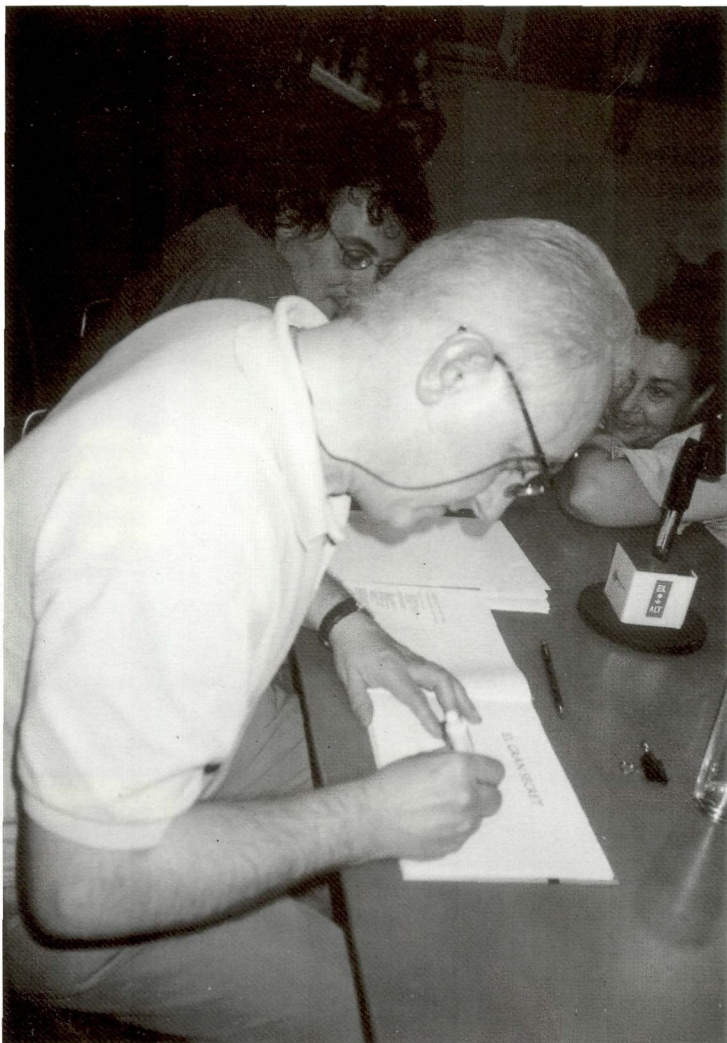
P. Quina influència ha tingut Disney en les seves pel·lícules?

R. Tota la influència. Vaig començar en un estudi de Barcelona, vàrem aprendre molt. Dibuixar per Disney, disciplina per poder agafar els personatges, construir-los. Era una feina molt dura, però molt interessant.

"La Disney ha perdut l'ànima del que era una pel·lícula i de com explicar-la perquè arribi als nens"

P. Què opina de les últimes produccions de Disney i de Dreamworks?

R. Penso que d'alguna manera s'ha perdut l'orientació pel que fa a les produccions del seu estudi. Em sembla que falta una línia una mica més coherent. Ara Disney intenta treure una pel·lícula cada any, no pensa tant amb la qualitat, que la tenen, perquè també gaudeixen de tota la tècnica, però es perd l'ànima del que era una pel·lícula i de com explicar-la perquè arribés als nens. La Dreamworks també va per la

P. Qui són l'Àlex i la Sara?

R. Són uns personatges, viuen en un món d'escola, professors i pares, realitzats per a la revista Aula d'infantil, en la qual faig la darrera plana.

P. Quins són els projectes de futur que té?

R. Molts, primer acabar els capítols que queden del 10+2, després fer la preproducció d'un llargmetratge que es diu *Andrew i el cercle màgic*. És una història que està vinculada amb Montserrat, serà una història de nens i d'aventures. L'escenari és una excusa per donar a conèixer Montserrat fora del nostre país. Després en tenim d'altres a llarg termini.

P. Per acabar, quin consell donaria als nens que vulguin dedicar-se al món dels dibuixos animats?

R. Primer que els agradi molt i que dibuixin molt i que quan siguin més grans tinguin una mica de paciència, més paciència, més paciència i molta sort. Encara que sigui dur és gratificant. I com deia aquella pel·lícula: "esto es *todo amigos*", fins SEMPRE.

mateixa línia. Penso que falta més cinema familiar a l'estil anterior de la Disney.

P. I de les pel·lícules fetes amb ordinador com *Toy Story* i *Hormigas*?

R. És molt interessant. Hi ha productes molt bons. *Toy Story*, tant la primera com la segona, són pel·lícules molt ben fetes i *Hormigas* també. En tot això hi ha una petita diferència. Encara que diuen que és Disney no ho és, pertany a una empresa que Disney va comprar.

P. Què n'opina dels dibuixos Manga?

R. Venen d'una cultura diferent de la nostra. Hi ha mangas no massa aconsellables i altres que són molt bons. No tenen terme mig, han quallat molt bé a la cultura europea i americana. Els japonesos et saben explicar qualsevol cosa per petita que sigui. El Manga és cojuntural i el temps ho dirà.

Pels lectors d'*el Nou Pinetell*

de

 2002

"El Manga és cojuntural i el temps ho dirà"